

Murat Orkun Selçuk¹*Politik Risk Çalışmaları Merkezi Direktörü*

İRAN KRİZİNİN YENİ SAHNESİ: YEMEN'İN DURUMU

Giriş

DEĞERLENDİRME NOTU

Yemen, 2011 Arap Baharı sonrasında yaşanan başarısız geçiş süreçlerinin ardından, uluslararası tanınan hükümet ile başta kuzeybatıda konumlanan Husiler olmak üzere çeşitli aktörler arasında fiilen bölünmüş bir saha haline gelmiştir. Ancak söz konusu bölünme yalnızca bir iç iktidar mücadelesi olarak değerlendirilemez. Zira Husilerin İran ile uzun yıllardır kurduğu ilişki Yemen'i bölgesel dengelerin bir parçası haline getirmiştir.

Kendilerini Ensarullah olarak adlandıran ve Zeydi kimliğe sahip olan Husiler, uluslararası tanınan Sünni hükümete karşı kuzeybatı Yemen'de fiilen bağımsız bir yönetim kurmuş, Babülmendep Boğazı üzerindeki konumunu da stratejik bir baskı aracına dönüştürmüştür. Bununla birlikte, örgütün İran ile olan bağı mezhep farklılığından dolayı (İran Velayet-i Fakih ideolojisini benimserken, Husiler bunu benimsemiyor) bu grubu ideolojik ve organik bir vekil olmaktan çıkarıp, çıkar ve ortak düşman zemininde şekillenen yarı-özerk bir aktör olarak değerlendirmeyi mümkün kılmaktadır. Öte yandan, Yemen sahası yalnızca Husiler ile sınırlı değildir. Başkanlık Konseyi'nin (BK) temsil ettiği resmi hükümet, mülga Güney Geçiş Konseyi, El-Kaide Arap Yarımadası ve çeşitli silahlı gruplar, Yemen'de varlıklarını sınırlı da olsa sürdürmektedir.

Bu çerçevede çalışmada, öncelikle Husilerin kimliği ve İran ile ilişkisinin sınırları ele alınacak, ardından Babülmendep hattında Husiler tarafından kurulan baskı incelenecektir. Devamında, Husilerin Yemen'deki etkinliğini kısıtlama çabalarının ne derecede ve ne şekilde başarılı olabileceği sorgulanacaktır.

¹ <https://www.tepav.org.tr/ekibimiz/s/1504>

Bu çalışmada ifade edilen bulgular, yorumlar, sonuçlar, öneriler ve görüşler tamamen yazar(lar)ına aittir. TEPAV'ın resmi görüşü değildir. © TEPAV, aksi belirtilmedikçe her hakkı saklıdır.

Husiler Kimdir?

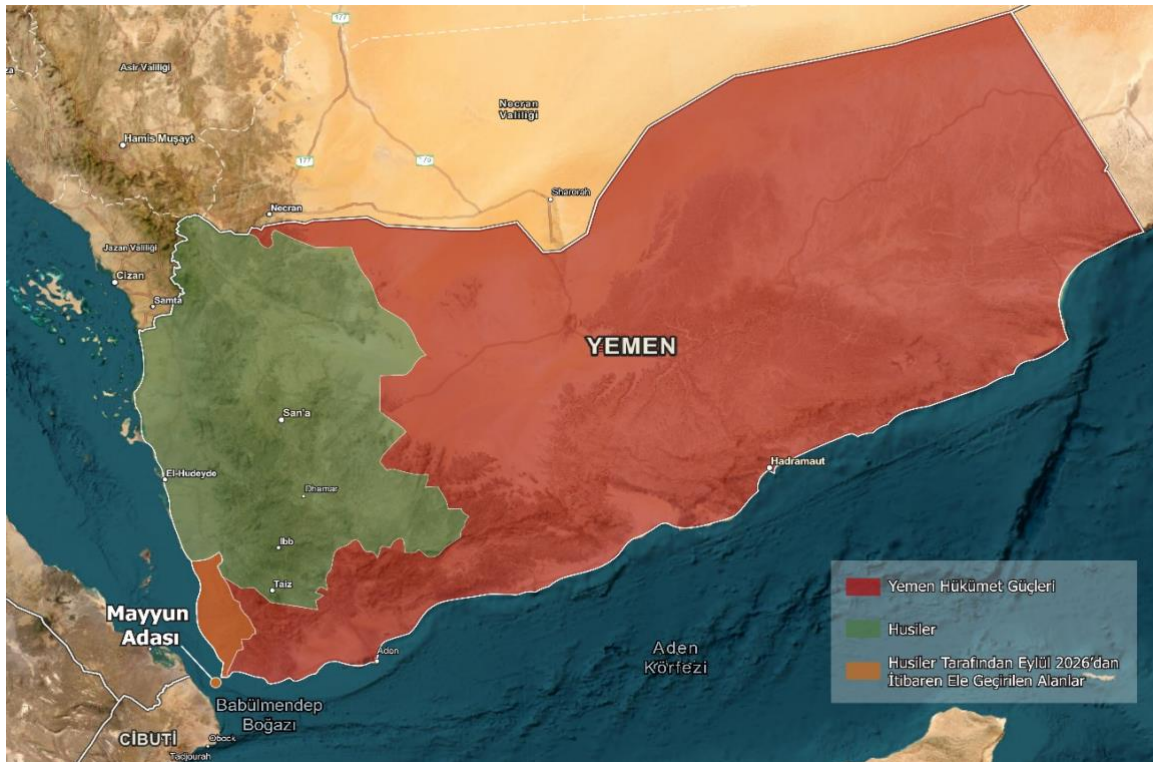
Husi hareketinin kökleri, 1990'larda Sa'da vilayetinde Zeydi kimliğın canlandırılması amacıyla Hüseyin El Husi önderliğinde kurulan dini-toplumsal bir harekete dayanmaktadır. Örgüt, Ayetullah Humeyni'nin Şiiliğe yaklaşımını olmasa da antiemperyalist söylemlerini benimsemiştir.

Husiler kendilerini Ensarullah olarak adlandırarak, Devlet Başkanı Ali Abdullah Salih yönetimine karşı muhalif bir kimlik geliştirmişlerdir. Salih yönetimiyle Husiler arasında 2004-2010 döneminde altı ayrı savaş yaşanmış, bu süreçte Hüseyin El Husi'nin öldürülmesi üzerine kardeşi Abdülmelik El Husi hareketin liderliğini üstlenmiştir. Söz konusu çatışmalar, Husileri gevşek bir dini ağıdan disiplinli bir silahlı yapıya dönüştürmüş ve bu durum, örgütün 2011 sonrasındaki hızlı yükselişinin zeminini hazırlamıştır.

2011 Arap Baharı sürecinde Salih'in devrilmesi ve ardından gelen istikrarsız geçiş sürecinden yararlanan Husiler, önce eski düşmanları Salih ile taktik bir ittifak kurmuş, 2014'te ise başkent Sana'a'yı ele geçirerek uluslararası tanınan Hadi hükümetini fiilen etkisiz hale getirmiştir. Ancak bu ittifak kalıcı olmamış ve Salih 2017'de Husiler tarafından öldürülmüştür.

Husilerin başkenti ele geçirmesi, 2015'te Suudi Arabistan liderliğindeki koalisyonun doğrudan askeri müdahalesini de beraberinde getirmiştir. Yıllarca süren yıpratıcı savaşın ardından 2022'de sağlanan ateşkes, cepheleri büyük ölçüde dondurmıştır. Ancak bu durum Husilerin kuzeybatı Yemen üzerindeki fiili kontrolünü ortadan kaldırmamış, aksine örgütü sahadaki en güçlü aktörlerden biri konumuna taşımıştır. Bu çerçevede Ensarullah, bugün yalnızca bir silahlı örgüt değil, kendi kurumları, ordusu ve idari yapısıyla işleyen fiili bir yönetim hâline gelmiştir.

Harita 1: Yemen'deki Mevcut Durum

Kaynak: TEPAV Görselleştirmesi

Vekil mi, Müttetik mi? İran-Husi İlişkisinin Sınırları

Husilerin İran ile ilişkisi, Hizbullah benzeri doğrudan vekillerden önemli ölçüde ayrılmaktadır. Zira Husiler, doğrudan Devrim Muhafızları Ordusu tarafından kurulmuş bir organizasyon değildir. Hareket 1990'larda kendi başına ortaya çıkmış, İran desteği ise ancak 2009 civarında, Husiler zaten Sa'da'daki varlığını kanıtlamışken devreye girmiştir. Bu çerçevede söz konusu ilişkinin, başından itibaren "kurucu-kurulan" ilişkisi değil tamamlayıcı bir birliktelik olduğu söylenebilecektir.

Bununla birlikte, iki aktör arasındaki mezhepsel ve doktriner farklılıklar da ilişkinin niteliği açısından önem taşımaktadır. Zeydilik, Yemen'de tarihsel olarak gelişmiş ve diğer Şii geleneklere kıyasla Sünniliğe daha yakın özellikler taşıyan bir Şii gelenektir. Zeydiler, Hz. Hasan ve Hz. Hüseyin soyundan gelen bir imamın siyasi liderliğini esas alırken, İran'da 1979 Devrimi sonrasında kurumsallaşan On iki İmamcı anlayış, Velayet-i Fakih doktrini üzerine inşa edilmiştir. Bu iki anlayış arasındaki farklılık, Husilerin İran'daki dini-siyasi sistemle bütünüyle aynı ideolojik zemini paylaşmadığını göstermektedir [4][5][6]. Her ne kadar Husi liderliğinin bir bölümünün zaman içerisinde On iki İmamcılığa yakınlaştığı öne sürülse de, hareketin genelinin Ali Hamaney'e bağlılık yemini etmemesi, söz konusu yakınlığın doğrudan bir doktriner bağlılık olarak değerlendirilmesini güçleştirmektedir [4][5].

Ancak mezhepsel ve doktriner farklılıklar, İran ile Husiler arasında kapsamlı bir iş birliğinin bulunmadığı anlamına gelmemektedir. Aksine, İran'ın sağladığı askeri ve teknik destek, Husilerin sahip olduğu kapasitenin önemli ölçüde gelişmesini mümkün kılmıştır. Nitekim ABD Savunma İstihbarat Teşkilatı'na (DIA) göre 2015-2024 yılları arasında ABD ve müttetikleri, Husilere yönelik balistik ve seyir füzesi bileşenleri ile insansız hava aracı (İHA) parçaları taşıyan İran kaynaklı en az 20 kaçakçılık gemisini durdurmuştur [9]. Haziran 2025'te ele geçirilen bir başka teknede ise altı adet Ghadir tipi gemi-karşıtı seyir füzesi, İHA motorları ve toplam değeri 750 milyon doları aşan çeşitli bileşenler bulunmuştur [8]. Conflict Armament Research tarafından incelenen 800'den fazla silah bileşeninin yalnızca yüzde 5'inin doğrudan İran kaynaklı olduğu tespit edilmiş olsa da, kullanılan Sammad serisi İHA'lar ile Qasef, Toophan ve Qiam-1 gibi sistemlerin İran menşeli tasarımlarla örtüştüğü belgelenmiştir [7]. Bu veriler, İran desteğinin Husilerin askeri kapasitesinin gelişiminde kayda değer bir unsur olduğunu ortaya koymaktadır. Husilere sağlanan donanım desteğine ek olarak, grubun üst komuta organı olan Cihad Konseyi'nde İran Devrim Muhafızları Ordusu'nun dış operasyonlarından sorumlu birimi Kudüs Gücü mensubu bir görevli "Cihad Asistanı" olarak yer almakta ve Husi liderliğinin askeri konularda alacakları kararlarda önemli ve belirleyici katkılarda bulunmaktadır.

İran ve Husiler arasında tamamen doğrusal olmayan ancak karşılıklı fayda sağlayan bu ilişkinin, ABD ve İsrail ile İran arasındaki son çatışma sürecinde İran tarafına taktik esneklik kazandırdığı da görülmektedir. İranlı yetkililerin, ABD'nin Kızıldeniz'deki saldırılarına ilişkin Tahran'ın "derinlemesine müdahil" olduğu yönündeki iddiaları reddetmesi ve Husilerin "kendi araçları ve kendi kararlarıyla" hareket ettiğini belirtmesi bu manevra alanının bir göstergesi olarak yorumlanabilecektir[11]. Mart 2026'daki ilk saldırıların ardından nisan ayında sağlanan ateşkesle birlikte saldırılarını sınırlandıran Husiler, Tahran'ın Hürmüz Boğazı'nı kapatmasına rağmen kapasitelerinin tamamını bölgesel savaşa yönlendirmemiş ve öncelikle Yemen sahasındaki kontrolünü pekiştirmeye devam etmiştir. Bununla birlikte Haziran 2026'da Eilat'a yönelik füze saldırısı gerçekleştirmeleri ve İsrail bağlantılı gemilere "toplam yasak" ilan

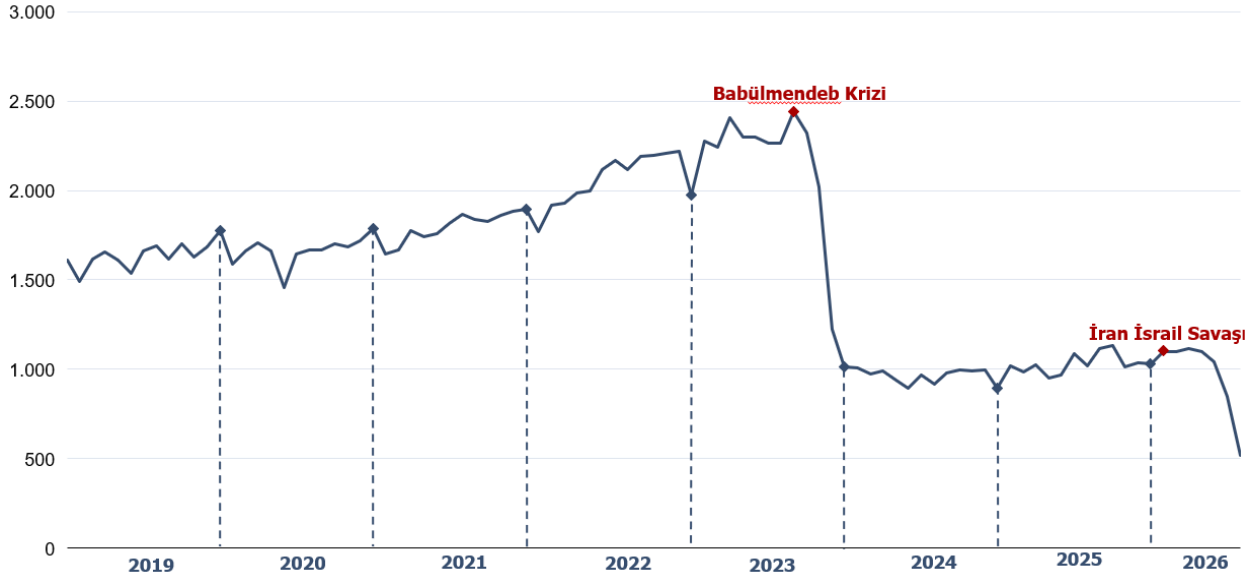
etmeleri, örgütün belli çerçevede kendi takvimine göre tırmanma kararı alabildiğini göstermektedir [10].

Bu çerçevede Husileri, Hizbullah örneğindeki gibi doğrudan İran tarafından yönlendirilen bir vekil aktör olarak değerlendirmek yerine, İran'ın sağladığı imkân ve kabiliyetlerden önemli ölçüde yararlanmakla birlikte kendi kurumsal yapısını ve karar alma mekanizmalarını koruyan bir aktör olarak ele almak daha isabetli olacaktır. Husiler, İran ile stratejik ortaklıkları çerçevesinde, gerektiğinde ortak karar doğrultusunda devreye girmektedir. İran'ın sağladığı destek, Husilerin askeri kapasitesini ve bölgesel etkinliğini önemli ölçüde artırırken, örgütün kendi öncelikleri doğrultusunda hareket edebilmesi, söz konusu ilişkinin yalnızca bir vekil-işveren ilişkisi üzerinden açıklanmasını güçleştirmektedir.

Babülmendep Boğazı'nda Husi Kontrolü

Husilerin Babülmendep Boğazı üzerindeki hâkimiyeti, 2026'daki İran savaşından çok önce şekillenmiştir. Yemen iç savaşının 2015'te başlamasından bu yana Husiler, Suudi Arabistan'a bağlı gemilerin geçişini zaman zaman kısıtlayarak boğazı bir baskı aracı olarak kullanmış, bu kapasite grubun pazarlık gücünün önemli bir bileşeni hâline gelmiştir. Tarihsel gelişime bakıldığında, henüz Ekim 2016'da BM Güvenlik Konseyi, Husilerin Babülmendep yakınında bir BAE gemisine yönelik saldırısını kınamıştır [15]. Mart 2017'de ABD Deniz İstihbarat Dairesi, Husilerin Muha açıklarında deniz mayınları döşediği konusunda ticari gemileri uyarmıştır [14]. 25-26 Temmuz 2018'de iki milyon varil ham petrol taşıyan iki Suudi VLCC tankeri Babülmendep'de saldırıya uğramış, bunun üzerine Suudi Arabistan boğazdan yapılan tüm petrol sevkiyatını yaklaşık on gün süreyle askıya almıştır. Koalisyon, benzer saldırıların Ocak, Nisan ve Mayıs 2018'de de gerçekleştiğini açıklamıştır [12][13].

7 Ekim 2023 olaylarının ardından İsrail'in Gazze'ye yönelik operasyonlarının başlamasıyla birlikte Husiler, hedef kapsamını İsrail'e bağlı gemileri de içerecek şekilde büyümüştür. Bu dönemde onlarca gemiye yönelik saldırılar düzenlenmiş, deniz ticareti yapan gemilerin önemli bir bölümü Babülmendep'i kullanmaktan kaçınmaya başlamıştır. Kasım 2023'te başlayan bu kampanya kapsamında Husiler, Pentagon verilerine göre 100'den fazla İHA ve füze saldırısı düzenleyerek en az 10 ticari gemiyi hedef almış, saldırılar Gazze'deki Filistinlilerle dayanışma gerekçesiyle önce İsrail bağlantılı gemilerle sınırlı tutulmuş, ardından kapsam genişletilmiştir [11]. Küresel deniz taşımacılığının önemli bir bölümünü Ümit Burnu üzerinden uzun güzergâhlara yönlendiren bu saldırılar, Gazze'de ateşkes ilan edilmesiyle birlikte sona ermiştir [16].

Grafik: Babülmendep Ticaret Hacmi

Kaynak: IMF Portwatch, TEPAV Görselleştirmesi

Mart 2026'da İran savaşının başlamasının ardından Husiler, ilk etapta İsrail'e yönelik az sayıda sembolik saldırıyla yetinerek çatışmaya sınırlı ölçüde katılmış, temmuz ayında ise doğrudan Suudi Arabistan'a bağlı gemilere yönelik abluka ilan etmiştir. Husiler, önemli bir yeni gelişme yaşanmamasına rağmen, ablukanın gerekçesi olarak Suudi Arabistan'ın Yemen'e uyguladığı kısıtlamaları göstermiştir. Ağustos ayında Yenbu açıklarında düzenledikleri saldırılar ise can kaybına yol açmıştır. 20 Temmuz 2026'da, ABD'nin Hürmüz Boğazı'na yönelik İran ablukasını yenilemesiyle eşzamanlı olarak Suudi bağlantılı gemilere yönelik deniz ablukasını ilan etmiş, 24 Temmuz'da Suudi Arabistan'ın Hudeyde'yi bombalamasına karşılık 26 Temmuz'da Cizan rafinerisini ve Yenbu limanını vurmuştur [17]. 5 Ağustos'ta Yenbu açıklarında Aramco Trading'e bağlı "NCC Wafa" tankerine saldırı iddiasında bulunmuş [22], 6 Ağustos'ta ülke genelinde hükümet güçlerine yönelik saldırılarda onlarca asker ölmüş ya da yaralanmıştır [20]. 8-9 Ağustos'ta Cizan'daki Aramco tesislerinde çıkan yangınlarda 73 kişi yaralanmış [17], 10 Ağustos'ta Babülmendep'de bir gemiye yönelik saldırıda 6 kişi ölmüş, 10 kişi yaralanmış, Muha limanına yönelik saldırılarda ise 7 kişi hayatını kaybetmiştir [19][18]. Eskalasyon Eylül 2026'da Husilerin Muha'yı ele geçirmesiyle sürmüştür [27].

Buradan çıkarılacak sonuçlardan biri, Husilere karşı sadece yıllardır aralıklarla süren hava saldırılarının değil, Yemen Hükümeti tarafından gerçekleştirilen askeri operasyonların da yetersiz kaldığı gerçeğidir. 3 Eylül 2026'da Husilerin Taiz'e yönelik saldırısının ardından BK güçleri, Sana'a'yı geri alma hedefiyle el-Cevf ve el-Beyda'da karşı taarruz başlatmıştır. İlk aşamada el-Lebenat karargâhı ve Yatma gibi bazı mevzilerin ele geçirilmesine rağmen söz konusu taarruz kalıcı bir sonuç doğurmamış, 10-11 Eylül'de Husiler Muha'yı yeniden ele geçirerek Mayyun ve Hanış adalarının kontrolünü de sağlamıştır. Bunun sonucunda hükümet güçlerinin batı sahilindeki mevzilerinde ciddi bir çözülme yaşanmış, 23-24 Eylül itibarıyla ise ağırlık Taiz-Aden yolunun savunulmasına ve yaşanan kayıpların telafi edilmesine verilmiştir.

Harita 2: Babülmendep'te Husi Kontrolü

Kaynak: TEPAV Görselleştirmesi

Tüm bu gelişmelerin tesadüfi olduğunu söylemek zordur. İran'ın Hürmüz Boğazı'ndaki petrol sevkiyatlarını aksatmasıyla eş zamanlı olarak Husilerin Babülmendep Boğazı'nı da kısıtlaması, Suudi Arabistan'ın enerji ihracatını iki farklı boğazdan sıkıştıran koordineli bir stratejiye işaret etmektedir. Bu durum, Husilerin yalnızca Yemen'de etkin bir aktör değil, bölgesel enerji dengelerinde de İran'ın elinde önemli bir kaldıraç olduğunu göstermektedir.

Bu noktada, İran'ın ABD ve İsrail tarafından gelecek muhtemel bir saldırıya yıllardır hazırlanmakta olduğu, kendi devlet yapılanmasıyla birlikte vekil güçler sistemini de bu doğrultuda oluşabilecek senaryolara uyacak şekilde dizayn ettiği unutulmamalıdır. Dolayısıyla savaşın Mart-Temmuz arasındaki ilk döneminde ve İran ile ABD arasındaki müzakere sürecinde pasif kaldığı görülen Husilerin, müzakere sürecinin ilk evresinin olumsuz

sonuçlanması sonrası ikinci tur için İran'ın elinde ilave bir pazarlık unsuru olarak bulunacak olması dikkat çekicidir. Suudi Arabistan'ın Husi sorunundan kurtulmak için ABD'ye yapacağı baskı, şüphesiz ki İran'ın masada elini güçlendirecektir. Bu durum, daha önce ifade edildiği gibi, İran için faydalı olmasının yanı sıra, Husilerin de ülke içi ve bölgesel konulardaki etkinliğini artırmakta ve her iki tarafa da stratejik avantajlar sağlamaktadır.

Husileri Etkisiz Hale Getirmek Mümkün mü?

Bu sorunun cevabı, askeri ve siyasi seçeneklerin ayrı ayrı değerlendirilmesini gerektirmektedir. Zira son on yıllık deneyim, her iki yolun da kendi başına yeterli olmadığını göstermektedir.

Suudi Arabistan liderliğindeki koalisyonun 2015'te başlattığı hava saldırıları, yedi yıl sürmesine rağmen Husilerin Sana'a ve kuzeybatı Yemen'in nüfus merkezleri üzerindeki kontrolünü ortadan kaldıramamıştır. Bu süreçte koalisyonun gerçekleştirdiği hava saldırısı sayısının 25 binin üzerinde olduğu, sivil kayıpların ise 19 bini aştığı tahmin edilmektedir. Savaşın başlamasından bu yana Yemen genelinde 375 binden fazla kişinin öldüğü ve 4 milyonun üzerinde kişinin yerlerinden edildiği belirtilmektedir. Bu kayıpların önemli bir bölümü ise doğrudan çatışmadan değil, koalisyonun deniz ablukasının tetiklediği açlık ve sağlık krizinden kaynaklanmaktadır.

BM Genel Sekreteri'nin arabuluculuğuyla 2018'de imzalanan Stockholm Anlaşması, BAE destekli kara birliklerinin Hudeyde'ye yönelik ilerleyişini durdurmuş, bu durum Husilerin lojistik damarını korumasına imkân tanımıştır. Nitekim koalisyonun yoğun hava kampanyasına rağmen savaş 2022'ye gelindiğinde fiilen çıkmaza girmiştir.

Ayrıca Husilerin de Suudi Arabistan ve BAE topraklarına yönelik füze ve dron saldırılarıyla karşılık vermesi, askeri anlamda sadece savunma değil saldırı kabiliyetlerinin de bir göstergesi olmuştur. Mevcut İran savaşı öncesinde 2015-2022 arasında dahi Suudi Arabistan'a yönelik bin civarında füze ve 350'nin üzerinde dron saldırısı düzenlendiği, bunlardan 2019'da Suudi Aramco tesislerine yönelik saldırının ise ülkenin petrol üretiminin yarısını geçici olarak durdurduğu görülmüştür. Bu durum, Husileri bertaraf etmeye yönelik hava saldırılarının, kuzey Yemen'deki dağlık savaş koşulları nedeniyle son derece sınırlı bir başarı ihtimali taşıdığını göstermektedir.

Diğer taraftan uluslararası anlamda ve Suudi Arabistan tarafından tanınan Yemen Hükümeti'nin de Husilere karşı askeri anlamda başarılı olamadığı izlenmiştir. İran tarafından hem donanım anlamında hem de Devrim Muhafızları Ordusu/Kudüs Gücü vasıtasıyla stratejik ve taktik anlamda desteklenen Husiler ile mücadele, Yemen Hükümet güçlerinin imkan ve kabiliyetini aşmaktadır.

Siyasi cephede ise 2022 ateşkesi ve Umman arabuluculuğundaki Suudi-Husi müzakereleri, Riyad'ı askeri çözümden giderek uzaklaştırmış, müzakere yoluyla bir çıkış stratejisine yöneltmiştir. Ekim 2025'te Muskat'ta esir takasına odaklanan görüşmeler yeniden başlamış, BM Özel Temsilcisi Hans Grundberg de müzakereleri canlandırmak amacıyla bölgede temaslarını sürdürmüştür. Ancak bu süreç de kalıcı bir sonuca ulaşamamış, 2026'daki İran savaşıyla birlikte yeniden çözümsüzlük sarmalına girilmiştir.

İran savaşı'nın da bir kez daha teyit ettiği üzere geline nokta, Suudi Arabistan tarafından Husilere karşı geniş kapsamlı, maliyetli ve süresinin önceden kestirilmesinin zor olduğu bir kara harekati yapılması planlanmıyorsa – ki göstergeler böyle bir niyete şu an için işaret etmiyor – Husilerin Babülmendep Boğazına ve Suudi Arabistan'a yönelttiği ve bölgesel ve küresel sonuçları olan tehditle en etkin mücadele yolunun İran ile müzakereler olduğu anlaşılmaktadır. Yukarıda da ifade edildiği üzere İran'ın planı da bu yöndedir ve neredeyse savaşın başından beri tekrarladığı “tüm cephelerde ateşkes” şartını son olarak Eylül 2026'da New York'taki Birleşmiş Milletler Genel Kurul Toplantısı sırasında da aracılar vasıtasıyla ABD'ye iletmiştir. İran'ın Yemen'i de “tüm cepheler” tanımına dâhil etmesini, yeniden başlaması muhtemel müzakerelerde yeni bir koz olarak kullanacağını öngörmek güç değildir.

Dolayısıyla mevcut durum, kısa vadede Husileri askerî yöntemlerle ve yalnızca Yemen'e odaklanarak bertaraf etmeye çalışmak yerine, faaliyetlerini sınırlandırmayı ve İran ile yapılacak müzakerelerde soruna çözüm aramayı esas alan bir yaklaşımın daha gerçekçi olduğuna işaret etmektedir.

Kaynakça

- [1] CFR, Global Conflict Tracker, "Conflict in Yemen and the Red Sea". <https://www.cfr.org/global-conflict-tracker/conflict/war-yemen>
- [2] Al Jazeera, "Yemen war: 5 years since the Houthis' Sanaa takeover" (2019). <https://www.aljazeera.com/news/2019/9/21/yemen-war-5-years-since-the-houthis-sanaa-takeover>
- [3] Wikipedia, "Saudi-led intervention in the Yemeni civil war". https://en.wikipedia.org/wiki/Saudi-led_intervention_in_the_Yemeni_civil_war
- [4] Sana'a Center for Strategic Studies, "How Iran's Islamic Revolution Does, and Does Not, Influence Houthi Rule in Northern Yemen". <https://sanaacenter.org/publications/analysis/9050>
- [5] Sana'a Center for Strategic Studies, "The Houthis Face a Fateful Choice", The Yemen Review, Jan-Mar 2026. <https://sanaacenter.org/the-yemen-review/jan-mar-2026/27009>
- [6] Oasis Center, "Who are the Huthi, Yemen's Zaydi Shi'a?". <https://www.oasiscenter.eu/en/framing-yemen-s-zaydi-shi-a>
- [7] Washington Institute, "Yemen's 'Southern Hezbollah': Implications of Houthi Missile and Drone Improvements". <https://www.washingtoninstitute.org/policy-analysis/yemens-southern-hezbollah-implications-houthi-missile-and-drone-improvements>
- [8] The Century Foundation, "From Smugglers to Supply Chains: How Yemen's Houthi Movement Became a Global Threat" (2026). <https://tcf.org/content/report/from-smugglers-to-supply-chains-how-yemens-houthi-movement-became-a-global-threat/>
- [9] U.S. Mission to Yemen / DIA, "DIA Report Showcases Iranian Origin of Houthi Weapons Interdicted at Sea". <https://ye.usembassy.gov/dia-report-showcases-iranian-origin-of-houthi-weapons-interdicted-at-sea/>
- [10] Responsible Statecraft, "The Houthis are increasingly setting their own agenda" (2026). <https://responsiblestatecraft.org/houthis-saudi-arabia/>
- [11] Al Jazeera, "Iran dismisses U.S. claims it is involved in Red Sea ship attacks" (2023). <https://aljazeera.com/news/2023/12/23/us-accuses-iran-of-being-deeply-involved-in-red-sea-attacks>
- [12] Gulf News, "Saudis halt Bab Al Mandeb oil shipment" (2018). <https://gulfnews.com/news/gulf/yemen/saudis-halt-bab-al-mandeb-oil-shipment-1.2257298>
- [13] Gulf News, "Saudis foil Al Houthi boat attack in Red Sea" (2018). <https://gulfnews.com/news/gulf/yemen/saudis-foil-al-houthi-boat-attack-in-red-sea-1.2270197>

- [14] GlobalSecurity.org / SPA, "US Naval Intelligence Office warns commercial ships from sea mines planted by Al-Houthis in Bab Al-Mandab" (2017). <https://www.globalsecurity.org/military/library/news/2017/03/mil-170306-spa02.htm>
- [15] UN News via GlobalSecurity.org, "Yemen: Security Council strongly condemns attack on vessel by Houthi forces" (2016). <https://www.globalsecurity.org/military/library/news/2016/10/mil-161005-unnews02.htm>
- [16] Al Jazeera, "Yemen's Houthis declare naval blockade of Saudi Arabia: What to know" (2026). <https://www.aljazeera.com/news/2026/7/20/yemens-houthis-declare-naval-blockade-of-saudi-arabia-what-to-know>
- [17] Wikipedia, "2026 Yemen offensive". https://en.wikipedia.org/wiki/2026_Yemen_offensive
- [18] Al Jazeera, "Saudi Arabia says fire extinguished at Aramco facility in Jizan" (2026). <https://www.aljazeera.com/news/2026/8/9/saudi-arabia-says-fire-extinguished-at-aramco-facility-in-jizan>
- [19] Al Jazeera, "Will all-out war in Yemen reignite as the Houthis escalate attacks?" (2026). <https://www.aljazeera.com/news/2026/8/13/will-all-out-war-in-yemen-reignite-as-houthis-escalate-attacks>
- [20] Al Jazeera, "Houthi attacks on Yemeni government forces kill at least 30" (2026). <https://www.aljazeera.com/news/2026/8/6/houthis-claim-to-have-killed-45-in-attacks-on-yemeni-government-forces>
- [21] Al Jazeera, "Yemen's Houthis report attack on Saudi oil tanker in Red Sea" (2026). <https://www.aljazeera.com/news/2026/8/24/yemens-houthis-report-attack-on-saudi-ship>
- [22] Windward, "Route Avoidance Is No Longer Enough: The Houthis Strike a Saudi Tanker Off Yanbu" (2026). <https://windward.ai/blog/the-houthis-strike-a-saudi-tanker-off-yanbu/>
- [23] The Media Line, "What Are Riyadh's Options To Invade Yemen?" (2026). <https://themedialine.org/top-stories/what-are-riyadhs-options-to-invade-yemen/>
- [24] The Times of Israel, "Saudis said to gear up for ground invasion against Iran-backed Houthis in Yemen" (2026). <https://www.timesofisrael.com/saudis-said-to-gear-up-for-ground-invasion-against-iran-backed-houthis-in-yemen/>
- [25] The Jerusalem Post, "Saudi Arabia considers supporting Yemeni ground push against Houthi forces" (2026). <https://www.jpost.com/middle-east/article-905414>
- [26] Al Jazeera, "Saudi-Houthi fighting in Yemen escalates: What happened, and what's next?" (2026). <https://www.aljazeera.com/news/2026/9/8/saudi-houthi-fighting-in-yemen-escalates-what-happened-and-whats-next>

[27] CNN, "Iran-backed rebels capture Red Sea port, tightening grip on a key global chokepoint" (2026). <https://www.cnn.com/2026/09/10/middleeast/houthis-capture-mocha-red-sea-strait-intl>

[28] The Jerusalem Post, "Saudi Arabia prepares military operations against Houthis in Yemen conflict" (2026). <https://www.jpost.com/middle-east/article-904431>

[29] Arab News, "2004 - The Houthi insurgency in Yemen" (2025). <https://www.arabnews.com/node/2597189>

[30] United Against Nuclear Iran, "The Houthis' Evolution, Governance, and Power". <https://www.unitedagainstnucleariran.com/houthis-evolution-governance-and-power>

[31] Human Rights Watch, "Yemen: Ali Abdullah Saleh Leaves Behind Grim Legacy" (2017). <https://www.hrw.org/news/2017/12/05/yemen-ali-abdullah-saleh-leaves-behind-grim-legacy>

[32] US and Iran hold first talks since June after Trump's 'annihilation' threat <https://www.bbc.com/news/articles/ck62m1631d7po>